

centum grammaticum secum habere potest. vt פרי, fructus, אמת, veritas. & c.

Nomina formæ, siue proportionis פסח, שרם, בנר, שחל, פרכת, שבלת, כוחרת, חולעת כפורת, חרש, חל, ננה, דלקת, בהרת, קדחת, אולת, נער, תפארת, דבלת נחשה, עטרת, בחר, תהו, מור, בית, צלמות קבעת, כסמח כהנת, habent per grammaticam, accentum in penultima. Cætera verò omnia nomina quorum hîc nō est suum exemplar, ad cuius proportionem reducantur, accentum in vltima habebunt: nisi fortassis nonnulla reperiantur, quæ per humanam imbecillitatem non satis animaduertim.

Quia affixa cum nominibus & verbis iuncta vidisti, item verborum classes singulas in singulis coniugationibus & vocibus signatas esse in debita syllaba accentu, ne molesti uideamur, nullas illorum adducemus regulas.

De literis אדויו quod hîc breuitatis causa refecui, vide in grammatico opere nostro.

יתן לנו יו לעשות חסד בעינו כל ימי חיינו אמן

תקוה ועמל:

Spes & labor.

Prædicatorum conuentus Smyonensis catalogo adscriptus

Nomina & figuræ omnium regum.

א	נרשים	א	סגולה	א	סוף פסוק
vel	א	א	פשמא	vel	
א	מרשים	vel		א	סילוק
א	יתוב	א	פשמא	א	אחנה
א	ורקא	א	פסק	א	וקף גדול
א	פור גדול	א	לגדמיה	א	וקף קטון
א	פור קטון	א	נרש	א	רביע
א	קרני פארה	vel		א	תביר
א	שלטלת	א	אולא	א	תפתח
א	תלישה גדולה	vel		vel	
		א	מרים		מרחא

Nomina & figuræ omnium ministrorum.

א	תרין חוטרים	א	מהפך	א	מונה
א	קדמא	vel		vel	
א	תרקא	א	שופר מהפך	א	שופר ישר
vel		א	מאילא	vel	
א	תלשא קטנה	א	מירקא פשוטה	א	שופר חלק
א	רנא	א	מירקא כפולא	א	עלוי
א	ירח בן יוסו	vel		א	מכרבל

Præter regulas in hoc opere sparsas situs accentuum archetypi, ad quorum accentum reducenda cætera nomina sunt.

Monosyllaba semper habent accentū, nisi sic iungantur per maccaph id est, lineā transuersam dictioni sequenti ארם, בן filius hominis. Illa linea maccaph porro mutatur motio magna dictionis primæ in par uam vt hîc in בן in dictione בן.

Nunquam seu a vel simplex, vel compositum, accentum